

Drogi Rodzicu,

w ramach programu Czyściochowe Przedszkole prowadzimy zajęcia dotyczące korzystania z toalety. Twoje dziecko dowiaduje się podczas nich, że:

- Wydalanie jest naturalnym procesem.
- Podcierając samodzielnie pupę lub krocze, odrywamy maksymalnie trzy listki papieru toaletowego i podcieramy się ruchem od dołu, do góry (w stronę odbytu).
- Po skorzystaniu z toalety opuszczamy klapę, spuszczaemy wodę, dokładnie myjemy dłonie mydłem i je wycieramy.
- Jeśli spłuczka ma dwa guziki: z mniejszego korzystamy po zrobieniu siku, z większego po zrobieniu kupy.
- Oznaczenia toalet w miejscach publicznych są różne.

Wiemy, jak ważną rolę w kształtowaniu dobrych nawyków odgrywa opiekun.

Zachęcamy Cię do powtarzania wraz z dzieckiem zdobytych przez nie wiadomości w domu.

Chcesz utrwalić zdobyte wiadomości?

Możesz porozmawiać z dzieckiem o tych zasadach, bo najlepiej jest się uczyć przez działanie i obserwację.

Masz ochotę pogłębić temat?

Możesz przeczytać dziecku historię pt. „Kot Pupik i Papierus Drugi”.

Lubisz ciekawe eksperymenty?

Możesz zrobić razem z dzieckiem syfon, który pokaże Wam zasadę działania toaletowej spłuczki. Przekonacie się, jak dozowana jest woda i jak od liczby naciśnień zależy jej zużycie.

Kot Pupik i Papierus Drugi

Kot Pupik wstał z toalety i podszedł do uchwytu na papier toaletowy. Szybkim ruchem zaczął odkręcać, odkręcać i odkręcać okazałą część rolki. Papieru było tyle, że kot nie mógł go ani złożyć, ani użyć.

Pupik westchnął z rezygnacją. Wrzucił zmarnowany papier do muszli klozetowej...

A ten jakby chciał żyć własnym życiem: zupełnie nie mieszcząc się w toalecie, zaczął się przemieszczać i formować... nagle oczom kota ukazała się dziwna postać z papieru.

– Mówią na mnie Papierus Drugi. Zbudziłeś mego ducha – uroczystym, tubalnym głosem rzekła postać.

Kot zachichotał zakłopotany. Co powiedzieć w takiej sytuacji, zwłaszcza gdy samemu stoi się z brudną pupą?

– Władcy świata pewnie sami nie wycierają pupy? – wypalił.

Ale Papierus jakby tylko czekał na te słowa.

– Patrz i ucz się – oświadczył z wielką pewnością siebie. – Oderwij trzy kawałki papieru. –

Papierus podsunął Pupikowi swoją rękę, bo przecież sam składał się z papieru.

Kot odmierzył trzy listki. – Jeden, dwa, trzy... – policzył.

– Dobrze. Teraz najważniejsze. Słuchasz mnie? – upewnił się Papierus, a Pupik pokiwał twierdząco głową.

– Od dołu do góry, nigdy nie wracasz!

– Dlaczego? – Zapytał kot.

– By odsuwać kupę od siebie! – prosto wytłumaczył Papierus Drugi.

Po minie Pupika było widać, że nad czymś się zastanawia, coś trawi.

– Wiem, moja ręka jest jak koparka, która odgarnia piasek?! – Wykrzyknął z zadowoleniem.

Papierus uśmiechnął się do Pupika.

– Tylko pamiętaj o czystym papierze, bo zamiast piasku jest...

– Kupniak. Hihhi – dokończył kot i podcierał sobie pupę aż kolejny kawałek papieru był już czysty. Kot spuścił wodę i zaczął się wygłupiać radośnie machając do Kupniaka w toalecie.

– Papa – hihi – papa.

– Zamiast machać, lepiej umyj ręce. – zaproponował Papierus.

Wspólnie podeszli do umywalki. Pupik odkręcił wodę.

– Czy to kot czy to faraon, każdy robi kupę. Hihhi.

– Ale nie każdy nasiąka wodą jak ja. – Papierus Drugi podniósł bezradnie, nasiąknięte wodą kończyny. – I tak powstał mokry papier toaletowy – zaśmiali się obaj.

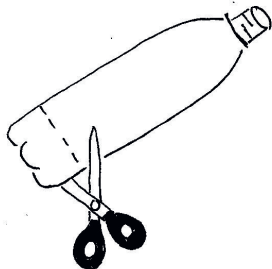

Syfon – wykonanie, krok po kroku

POTRZEBNE BĘDĄ:

- plastikowa butelka z zakrętką
- zginana słomka
- plastelina
- ostry szpikulec
- nożyczki

1.

Odcinamy dno butelki.

2.

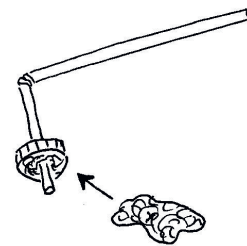
W zakrętce robimy szpikulcem dziurę.

3.

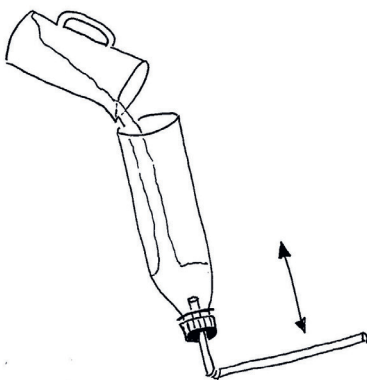
Od zewnętrznej strony do otworu w zakrętce wkładamy słomkę, jej krótszą końcówką.

4.

Od wewnętrznej strony nakrętkę wypełniamy plasteliną, szczelnie osadzając słomkę.

5.

Tak przygotowaną nakrętkę przykręcamy do butelki. Nad wanną albo umywalką napełniamy butelkę wodą. Obserwujemy, jak butelka się opróżnia, ale nie do końca.

PAMIĘTAJCIE

Po skorzystaniu z toalety zawsze trzeba spuszczać wodę.

